

Стоя изненаданъ и развлнуванъ и си мисля: „Още петъдесетъ години и ние ще повлѣчемъ тия крѣхки души въ партийни клубове, ще ги впрегнемъ въ пришиитите къмъ тѣхъ младежки групи и . . . ще убиемъ това тѣхно свето чувство“.

Чертици отъ проява на български характери

Бачо Киро предъ сѫда

Изправенъ билъ предъ специална комисия, съставена отъ турци и българи-чорбаджии, за да бѫде сѫденъ, Бѣлоочерковскиятъ даскаль-революционеръ Бачо Киро.

Предъ сѫда Бачо Киро се държалъ съ достойнство. На задаванитѣ му въпроси отговарялъ свободно, искрено — понѣкога въ стихове на турски.

Уменъ, правдивъ и сладкодуменъ, Бачо Киро омайва членовете на сѫда и спечелва тѣхната обичь. Появило се желание у нѣкои отъ турцитѣ, особено у члена на сѫда Етхемъ бей, да отърватъ Бача Кира отъ смъртно наказание.

Въ тази смисъль Етхемъ бей агитиралъ между комисарите-турци. Надумалъ и Бачо-Кировия адвокатъ Джовани Икономовъ (назначенъ официално) да го представи предъ сѫда като умопобърканъ. Въ това щѣлъ да помогне и докторъ Стать. Защото умопобърканите турскиятъ законъ не осажддалъ, и турцитѣ ги имали на почитъ. . . .

*

Обръща се Бачо-Кировиятъ адвокатъ къмъ сѫдиите и казва:

„Чухте отъ устата на самия подсѫдимъ по какъвъ начинъ е изпадналъ до това положение. Чель билъ нѣкаква си вестникарска статия и станалъ бунтовникъ.

„Човѣкъ възрастенъ, съ жена, стара майка и купъ деца, само отъ прочитане на една вестникарска статия да стане бунтовникъ и да зарѣже всички — такъвъ човѣкъ, господа сѫдии, не е съ всички си умъ!“

Трепва като ужиленъ Бачо Киро и грубо пресича своя адвокатъ.

„Вземете си думите назадъ! Протестирамъ: азъ не съмъ лудъ!“

Адвокатътъ се изненадва. За мигъ се смущава. Но скоро съзвезма и продължава своята защита. Въ една или друга